WASHINGTON D C20540

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 126. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го ЛИПНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 5, 1985 No. 126. VOL. XCII.

У 209-ТУ РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТИ АМЕРИКИ

ВІДБУДЕТЬСЯ ПЛЕНАРНИЙ СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УБЦЕРКВИ

Елмгорст (ак). — На українській Біблійній Оселі в Пітерборо, Онтаріо, Канада, в днях від 12-го до 14-го липня ц.р., відбуватиметься Пленарний Світовий Конгрес Всеукраїнського Євангельсько - Баптистського Братства — Української Баптистської Церкви. Такі конґреси відбуваються щоп'five років і правлять за благословення для їхніх учасників.

Цього року делегати й гості з церков ЗСА, Канади й інших країн, включно з далекою Австралією, прибудуть на свій Конгрес для духовного спілкування, зміцнення у вірі, перегляду діяльности ВЄББратства, виготовлення нових плянів праці на майбутнє, для шукання ефективних шляхів для допомоги баптистам в Україні, які саме тепер жорстоко переслідуються безбожним комунізмом і для посилення місії спасіння через проповідь Євангелії Христової. У додатку, делегати вислухають звіти уступаючої Управи Всеукраїнського Братства і виберуть керівні органи Всеукраїнського Братства на наступні п'ять років.

Пленарний Конгрес Всеукраїнського Братства відкриє дотеперішній голова, пастор Олекса Гарбузюк, о годині 7-ій вечора у п'ятницю, 12-го липня. У суботу цілий день відбуватимуться ділові наради, які розпічнуться доповіддю голови Братства на тему: „Наші напрямні", в якому буде насвітлена ціль життя Української Баптистської Церкви, її місія, її боротьба за Віру Христову та приготування до святкувань 1000-ліття Християнства в Україні.

Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство — це церковне тіло, яке централізує в собі діяльність Об'єднань Церков ЗСА, Канади, Південної Америки, Австралії, Об'єднання молоді, Об'єднання сестрицтва, радіоблаговістя „Голос Євангелії в Україну", видавництво „Дорога Правди", Українська Біблійна Оселя, видавництво „Лекцій Недільної Школи", підготування до друку української Біблії та заступництво за переслідувану Церкву Христову в Україну. Ці ділянки служіння будуть домінувати ділові наради цілий день у суботу.

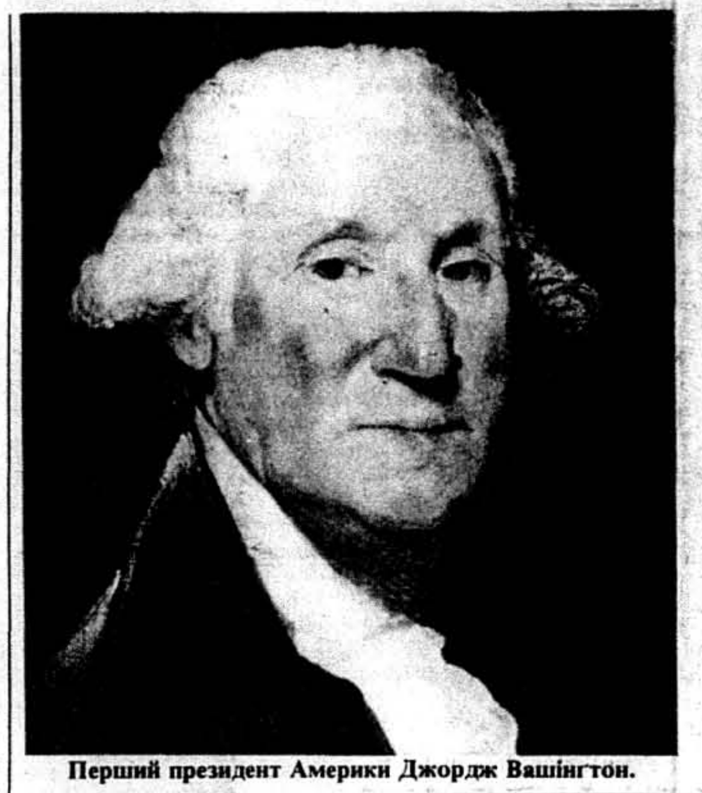
У суботу ввечорі відбудеться спеціяльне Богослужения молоді під проводом пастора Овдія Хрипчука, голови Об'єднання молоді. Головними промовцями будуть пастори Михайло Якубович і Георгій Вінс, який насвітлить боротьбу молоді за Віру Христову в Україні.

У святу неділю урочисті Богослуження вранці та ввечорі, на яких будуть проповідувати Слово Боже пастори Всеукраїнського Братства, а головним промовцем буде безкомпромісовий борець за права Церкви Христової, пастор Г. Вінс.

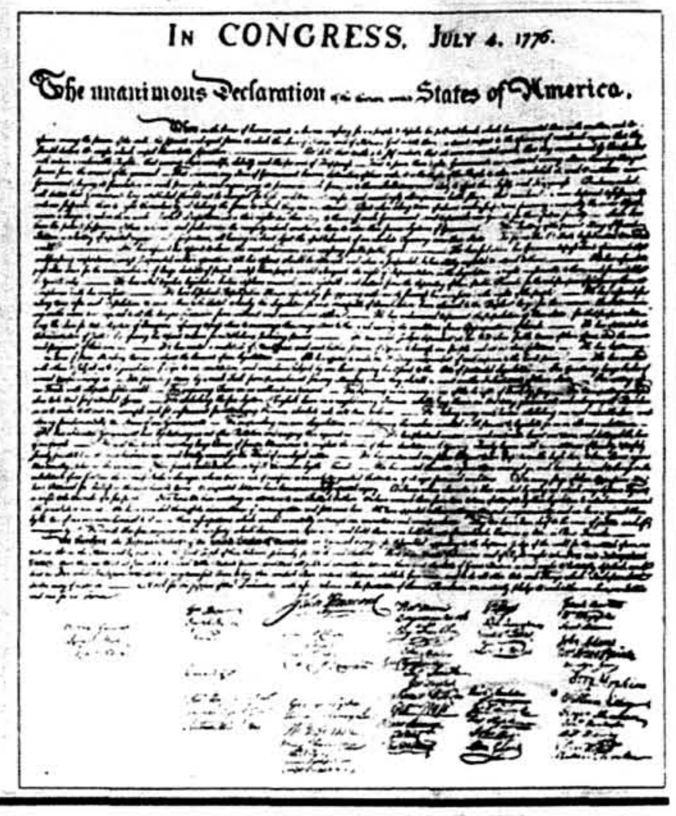
Гасло Конґресу: „Спільність у боротьбі за віру"; гімн Конґресу: „За страждаючий люд, за братів, чиж не час наші душі віддать!" „Цей Конгрес, це буде маніфестація духовних сил українських баптистів у боротьбі за Віру Христову, за віру, раз дану святим. Українські баптисти, об'єднані духом Бога Живого в Українську Баптистську Церкву, не підуть на компроміс із ворогом Божим і ворогом українського народу", заявив голова Братства, пастор Олекса Гарбузюк.

ВІЛЛІЯМ ШРОДЕР, пацієнт який найдовше досі живе із штучним серцем почувається щораз краще після останнього паралізу і вже двічі їздив на прогулянки та лікарі розглядають можливість звільнення його із лікарні на приватне мешкання.

У ЗАГАЛЬНОМУ ОПИТУВАННІ американські горожани вважають, що учителі в школах повинні мати кращі платні і є готові платити за це вищі податки. Це опитування зробили члени учительських організацій.

Перший президент Америки Джордж Вашінґтон.

IN CONGRESS, JULY 4. 1776.

The unanimous Declaration ... States of America.

Зустріч Р. Реґена з М. Ґорбачовим відбудеться в листопаді

Вашінгтон. — Як повідомляють з Білого Дому, 19-го — 21-го листопада ц.р. в Женеві відбудеться зустріч між президентом ЗСА Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим. Остаточна домовленість про зустріч на вершинах була досягнута у понеділок, 1-го липня, коли в Державному департаменті побував амбасадор СССР у Вашінґтоні Анатолій Добринін.

Відповідні переговори тривали кілька місяців. Президент Р. Реґен запросив М. Ґорбачова приїхати до Вашінґтону. Він мотивував це тим, що його попередники президенти Ніксон і Форд відвідували СССР і тепер настала черга совєтському лідерові приїхати до ЗСА. Але Ґорбачов, мабуть, захотів зустрітися з Реґеном на нейтральній території, і зустріч відбудеться в Женеві, де ведуться переговори про скорочення озброєнь.

Донедавна висловлювалися припущення, що Ґорбачов зустрінеться з Реґеном у Ню Йорку на сесії Генеральної асамблеї ОН або в Сан Франсіско, де в жовтні буде відзначатися сорокова річниця Об'єднаних Націй. Президент Реґен має намір взяти участь у святкуванні в Сан Франсіско, але совєтська сторона повідомила, що Ґорбачов туди не приїде.

ПРЕЗИДЕНТ РЕҐЕН ПРИВІТАВ ЗАКЛАДНИКІВ ІЗ ПОВОРОТОМ ДО ЗСА

Вашінгтон. — У зворушливій формі президент Роналд Реґен та його дружина Ненсі вітали на летовищі Ендрю, біля Вашінґтону 30 із закладників, що прилетіли з Франкфурту до ЗСА. Радість привітання не була повна, бо як Президент підкреслив, „ніхто не може забути брутально замордованого моряка Роберта Стетгема, для родини якого цей приїзд звільнених закладників є особливо важким моментом".

Рівночасно Р. Реґен заявив, що злочинці не можуть залишитися не покарані, як теж не можна забути про тих сімох американських горожан, які досі ще залишилися в невідомому місці ув'язнення і яких звільнення домагається американський Уряд. Вітаючи поворотців Президент сказав, що це не є час на промови, а лише час на поєднання з родинами, тому теж Р. Реґен повздержався від якоїнебудь критичної завваги відносно першої пресової конференції закладників у Сирії, коли деякі із них, на думку офіційних американських чинників, були використані для пропагандивних цілей.

Здається для затертя вражень із слів речника групи Еллена Конвелла в Дамаску, на летовищі в Ендрю в імені групи поворотців промовляв капітан Джан Тестрейк. Він у своїх коротких словах, які розпочав молитвою, дякував президентові Р. Реґенові та Урядові ЗСА за їхні зусилля для звільнення захоплених. Він висловив надію, що ті зусилля скоро допоможуть до звільнення сімох американських горожан, що залишилися в Бейруті в невідомому місці.

Поруч із привітанням американських закладників на летовищі президент Р. Реґен з дружиною Ненсі відвідали кладовище Арлінгтон та зложили вінок на могилі замордованого на літаку TWA моряка Р.Стетгема в присутності членів його родини. Тим актом Р. Реґен хотів підкреслити, що у цей радісний день ніхто не забув жертви, яка заплатила життям за напад на безборонних пасажирів літака.

ВІДБУЛАСЬ НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В ІЛЛІНОЙСЬКОМУ УНІВЕСИТЕТІ

Урбана-Шампейн (О.Т.). — — Заходами Української Дослідної Програми при Іллінойському університеті в місцевості Урбана-Шампейн, у стейті Іллiной, відбулась в днях 4-8-го червня 1985 року наукова конференція, під назвою „Україна в час Другої світової війни". Це вже з черги п'ята конференція, що її організує згадана Науково - дослідна Програма, й її підготовив комітет у складі професорів: Степана Горака, Тараса Гунчака, Ореста Субтельного, Едварда Винота та Дмитра Штогрина. Конференція поділялась на 19 окремих сесій, і кожна з цих сесій охоплювала якусь одну з ділянок життя українського народу в час Другої світової війни.

Врочисте відкриття конференції відбулось у першому дні і його перевів голова Української Дослідної Програми Іллінойського університету Дмитро Штогрин, завдяки праці якого та послідовній активності завдячуємо цю і попередні конференції. Атракцією на відкритті був виступ канцлера Іллінойського університету Томаса Евергарта, як теж і директора Східньоевропейського наукового осередку, в рамках якого працює Українська Дослідна Програма, Ралфа Фішера та директора Літньої дослідної лябораторії, що діє в цьому університеті кожного літнього сезону, пані Маріянни Т.Чолдін. Канцлер Евергарт привітав приявного на залі учасника конференції — ректора Українського Вільного Університету з Мюнхену проф. д-ра Володимира Янова, віддаючи тим пошану і цій високій українській школі у вільному світі. В головному доповіді на конференції були виголошені в англійській мові, бо й між доповідачами було досить поважне число не-українських вчених, не тільки з Америки, але й з Европи. Доповіді кожної з дев'ятнадцяти сесій були пов'язані спільною темою. Перша сесія була присвячена темі „Українці у чужих арміях" і в цій сесії були виголошені три доповіді, а саме доповідь професора Віденського університету Вольфдітера Бігля під назвою „Українці в німецькій армії", як і дві інші доповіді, а саме „Дивізія 'Галичина'", що її виголосив Василь Дмитришин і „Українці в німецькому полоні" Олега Федишина. Друга сесія була присвячена релігійним справам; про католицьку церкву в роках 1935-1945 говорив Андрій Турчин, а про віднову православної церкви в час війни — Олександер Воронін. Темою третьої сесії були соціяльні проблеми у час війни; на цю тему говорили: Микола Богатюк про економіку України під чужими окупаціями, а Осип Мороз насвітлив українську участь у соціяльній і допомоговій адміністрації в час війни. Четверта сесія заплянувала насвітлити проблему національну, а саме становище жидів, поляків і українців. Професор Стейтового університету Флориди Едвард Д.Винот говорив про польсько-українські відносини на початку Другої світової війни, а Тарас Гунчак насвітлив політику польського еміграційного уряду у відношенні до українців. Не відбулась третя доповідь на тему „Українці і жиди в Другій світовій війні", що її мав виголосити професор міського університету в Ню Йорку Генрі Р. Гуттенбах, з уваги на несподіване захворіння прелеґента.

П'ята сесія обговорювала проблеми коляборації і політичної орієнтації. Професор університету у Штутґарті Ролянд Пітч говорив про історичне підложжя німецько-української співпраці, професор з Гамбурґа Франк Ґольчевські подав насвітлення української співпраці з німцями в Другій світовій війні, а Степан Горак говорив про проблеми

(Закінчення на стор. 4)

Сенатор А. Д'Амато критикує СССР за права людини

Ню Йорк, Н. Й. — Алфонс Д'Амато гостро критикує СССР за непошанування людських прав і каже, що ця поведінка СССР є „арогантною, зухвалою і жорстокою". Д'Амато, який є головою американської Комісії безпеки і Співпраці в Европі сказав, що „від кінця Мадридської конференції, совєтський погляд на людські права є пригноблюючий. Від вересня 1983 року ситуація ще більше погіршилась — переслідування дисидентів продовжується, нема релігійної свободи, еміграція жидів зменшилась і національні меншості в Совєтськім Союзі є пригнічені". Продовжуючи сенатор сказав „наш амбасадор Ричард Шифтер на конференції в Оттаві знаменито удокументував совєтське порушення прав людини і Гельсінкської угоди.

Союзники ЗСА трималися в цьому випадку разом в обороні спільних вартостей — щодо підтримування людських прав і основної свободи", — заявив сен. А. Д'Амато кажучи, що совєти не можуть вимагати поступу в ділянці торгівлі, культурних і забезпеченевих проблемах, якщо вони не будуть співпрацювати в покращанні людських прав".

Бачучи, що звичайні людські права і основна свобода є невід'ємною частиною в житті кожної американської людини, Д.А'мато ствердив, що такий зв'язок є реалістичний навіть поза формальним Гельсінкським процесом. Він додав, що „усі американці плекають і користуються своєю свободою і людськими правами в щоденнім житті. Коли ми бачимо чи чуємо про людей, які позбавлені тієї свободи і людських прав, так як у Совєтському Союзі чи сателітних країнах, ми ставимо запит щодо їхніх мотивів і не годимось із їхньою опінією. Американцям є тяжко вірити, що СССР ставиться до цих справ з повною іґнорацією".

Д'Амато вкінці сказав, що вірить в зусилля і пропозиції ЗСА на конференції в Оттаві і що вони допоможуть вияснити деякі проблеми на передодні відзначення 10-річчя Гельсінкських угод, які припадають на вересень цього року.

В НЮ ЙОРКУ ВІДЗНАЧИЛИ 40-РІЧЧЯ СМЕРТИ ПРЕЗИДЕНТА КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Учасники поминальної Служби Божої і Панахиди в УКЦеркві св. Юра в Ню Йорку.

Ню Йорк (О. К.). — Тут в суботу, 22-го червня 1985 року за ініціятивою Карпатського Дослідчого Центру відбулося відзначення 40-річчя трагічної смерти президента Карпатської України о. Августина Волошина.

Понад 100 запрошених гостей, в більшості представників українських організацій в Ню Йорку прибуло на Торжественну Службу Божу, що її відслужив в УКЦеркві св. Юра в Ню Йорку Владика Василь Лостен в асисті о. Патрикія Пащака, ЧСВВ, пароха церкви св. Юра, о. Мелетія Войнара, ЧСВВ, о. д-ра Севастіяна Саболя, ЧСВВ, і о. митрата Матвія Барка разом із Панахидою в намірені св.п.о.Августина Волошина — президента Карпато-Української держави, що помер у московській тюрмі 11-го липня 1945 року.

Відповідну до нагоди проповідь виголосив Владика Лостен в часі Служби Божої, читаючи на початку листа від Владики карпатських русинів з Парми Ог., Андрія Патакі в якому підкреслено віддану працю для народу і церкви покійного президента. Владика Лостен дав у своїй проповіді точний перегляд подій на Карпатській Україні та ролю св. п. о. А. Волошина у постанні молодої української держави.

Після спільної знімки з Владикою В. Лостеном у церкві св. Юра усі присутні перейшли до поблизьких нових приміщень українського ресторану, де Управа Карпатського Центру ім. Юліяна Ревая гостила учасників полуденком. При президіяльному столі засіли: Владика В. Лостен, секретар УКДЦентру д-р Василь Вереш, що був головним організатором того торжества у Ню Йорку, голова УКДЦентру д-р Петро Стерчо, о. Севастіян-Зореслав Сабол, ЧСВВ, тісний співробітник о. А. Волошина, д-р Степан Росоха, містоголова КДЦентру, о. парох УКЦЕркви св. Юра в Ню Йорку Патрикій Пащак, ЧСВВ, та інші присутні члени духовенства, як також

(Закінчення на стор. 3)

В СВІТІ

НЕСПОДІВАНИЙ ІНЦИДЕНТ стався в Будапешті, де відбувається Міжнародна конференція лікарів, в якій бере участь понад 800 делеґатів. На трибуну піднявся старший мадяр адвокат Тібор Патакі, не акредитований на конференції, і звернувся до делеґатів, закликаючи їх не довіряти Совєтському Союзові. „Совєти окупували нашу країну в 1945 році, а в 1956 році, коли ми здобували перемогу в нашій боротьбі за свободу, ми післали до них на переговори делеґацію. Ніхто з членів цієї делеґації не повернувся назад", — сказав він.

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК СИТІ ТРИБЮН" повідомляє, що північнокорейські шпигуни живуть у Японії з документами японців, викраденими розвідкою Північної Кореї. Газета пише, що заарештований недавно в Сеулі японець Тодаакі Осака виявився північнокорейським шпигуном Сін Кван Чу. Справжній Осака зник в 1980 році і його не вдалося знайти. Виявилося, що він був викрадений північнокорейськими шпигунами і відправлений до Північної Кореї.

В ЛИПНІ КОЖНА ВЕЧІРНЯ сесія аргентинського парляменту буде починатися з вислухання танґо у виконанні Карльоса Ґарделя — „короля танґо", який загинув 50 років тому в авіяційній катастрофі. Недавно в його честь була названа одна з станцій підземки в столиці Арґентини, був випущений спеціяльний поштовий значок, а телевізія передає один за одним фільми, в яких виступав Карльос. К. Ґардель був кумиром не лише Арґентини, але й всього світу. Його артистичний талант високо цінив Чарлі Чаплін, а леґендарний американський співець і артист Бінґ Кросбі сказав, що „ніколи не чув такого прекрасного голосу".

ЯПОНЕЦЬ ШІҐЕЙЧІЙО Ізумі відсвяткував своє 120-річчя. Його вважають найстаршою людиною в світі. На святкування 120-річчя Ізумі зібралася його родина, друзі , які щиро вітали ювілята, бажаючи йому здоров'я і дальших років життя.

НАСТУПНОГО ДНЯ після звільнення американських закладників у столиці Ливану відновилися бої між ворогуючими мусулманськими групами — шіїтською міліцією „Амаль" і друзами з так званої Проґресивної соціялістичної партії. Керівник цієї партії Валід Джумблат користується підтримкою Москви.

ПРЕЗИДЕНТ МАЛЕНЬКОЇ республіки Палау, острівної держави у західній частині Тихого океану, 53-річний Гаруо Ремелік, був вбитий чотирма вистрілами коло свого дому в столиці країни Корор. Помічник президента Боніфацій Базіліус сказав, що не може прокоментувати мотивів цього вбивства.

В АМЕРИЦІ

НАЙВИЩИЙ СУД рішив більшістю голосів, що парохіяльні католицькі школи не можуть користуватися програмами та учителями публічних шкіл. Це рішення є великим ударом для парохіяльних шкіл, зокрема у великих містах, де часто переводжено учнів на спеціяльні програми до публічних шкіл.

ХОЧ В ОСТАННЬОМУ МІСЯЦІ в стейті Ню Йорк і місті Ню Йорк падав досить часто дощ, брак води є далі дуже поважною проблемою. Звичайно в тому часі резервуари води для міста мають 96 відсотків, тепер вони є лише заповнені на 57.6 відсотка і правдоподібно будуть ще гостріші закони щодо вживання води. Існує можливість, що місто Ню Йорк буде користуватися водою з ріки Гадсон.

КОМІСІЯ, ЯКА ДБАЄ про охорону проти хемічних занечищень, випустила нову мапу ЗСА в якій позначила ті частини, що найбільше мають небезпеку кислотного дощу. Показується, що великі частини в північносхідних стейтах і в середніх є найбільше загрожені кислотним дощем.

ПІД ВПЛИВОМ КОНҐРЕСУ та федерального судді, Уряд ЗСА рішив піднести оплати „медікер" в лікарнях, які призначені в першу черґу для незаможніх людей. Рішення ввійде в життя з днем 1-го серпня помимо того, що Марґарет Геклер, секретар Департаменту здоров'я і громадської обслуги в уряді Р. Реґена є проти такої постанови.

АНТОНІ КУЧЧІ, новий мейор міста Джерзі Сити, був двічі заприсяжений на свій пост в понеділок, 1-го липня ц.р. Вперше він зложив присягу негайно після півночі з приходом 1-го липня, а вдруге публічно в присутності губернатора стейту Томаса Кейна й інших стейтових службовиків.

В АМЕРИКАНСЬКОМУ медичному журналі появився звіт про досліди над бактеріями, які є причиною шлункових занедужань американських туристів в Мехіко та інших мало розвинених країнах. Виявляється, що ці бактерії живуть в замороженій воді, і тому напиток з ледом алькогольний чи ні, не охороняє перед шлунковими недиспозиціями.

НАСА ПРОГОЛОСИЛО листу десятьох учителів американських шкіл в тому шістьох жінок і чотирьох чоловіків, які можуть бути майбутніми пасажирами космічного полету. Тих десять вибрано із 10,000 учителів, які зголосились на такі полети.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повернеться тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Четверте Липня

Американське Четверте Липня є відповідником українського 22-го Січня. Ці обидві дати — символи того найбільшого добра, що його може здобути нарід: рідної ні від кого незалежної держави. Четверте Липня так і називається офіційно „Днем Незалежности".

Четверте Липня є найбільше в році світське урочисте свято, обов'язуюче у всіх 50-ти стейтах Америки, це свято обов'язує — не за страх а за совість" всіх громадян цієї країни, без уваги на національне походження, на расу і віру. Ні один інший день у році не підкреслює так яскраво, як саме 4-те Липня правильність теорії покійного д-ра Луки Мишуги про „дві батьківщини" — батьківщину батьків і батьківщину актуального поселення. Америка стала для всіх іміґрантів-поселенців другою батьківщиною. І ми, українці, не ставимося до неї як до „чужини", бо ми дістали тут свободу, яку втратили в рідній Україні, і дістали тут найширші можливості плекати українську політичну думку та розгортати в усю ширину українську культуру. Минулася доба „перетоплюючого казана": тепер американський громадянин, який активний у своїй національній групі, має більші шанси робити кар'єру в американському державному апараті, у війську, в наукових установах чи у світі американської економіки, як людина, яка в очах довкільного американського світу є безбатченком. Минулася доба „перетоплюючого казана", але не минувся процес природної асиміляції. Перекреслити його не можна, але можна його зупиняти і можна згармонізувати з ним і збереження свого національного „я". — Щоб це осягнути треба включатися до активного американського життя, до всіх клітин зорганізованого життя американської держави й американського народу, залишаючись водночас вірним батьківщині наших батьків та ідеалам українського патріота. Тоді буде повна гармонія між найбільш життєвими інтересами Америки й України: ці дві країни і їхні народи мають одного ворога, нашої ні від кого незалежної державницької волі і спільної відданости ідеалові демократії.

Українці стоять на порозі тисячоліття свого християнізму. І не зважаючи на цей поверх тисячолітній час свого існування і не зважаючи на традицію державности з періодів князівства, Козаччини і новітньої доби у нашому сторіччі — Україна тепер не має своєї вільної ні від кого незалежної держави. Америка ж із пустки створила на велетенській території між двома океанами, заселеній рідко індіянами — наймогутнішу у світі великодержаву протягом кругло двох сторіч. Це було і є чудом, американським чудом без прецеденту у всесвітній історії. Щорічне свято 4-го Липня ставить це чудо в увесь ріст. Всі американські люди, всі американські громадяни можуть гордитися тим чудом, яке дало їм свободу за „праведним законом Вашінґтона", за яким тужив Шевченко, і яке дало всім мешканцям цієї країни якнайширші можливості проявляти свою ініціятиву, свій хист і своє вміння — служити не тільки самому собі і своїй найближчій родині, але й служити і приносити користь обом батьківщинам — Україні і Америці. І тому логічно, за всіма розумовими але й усіма чуттєвими критеріями всі ми, українці в Америці, єднаємося сьогодні, в дні 4-го Липня з усіма іншими співгромадянами без різниці їхнього крайового та обласного походження, без різниці раси і віри, єднаємося з усіма ними у прославлюванні того чуда, що його започаткувала світла дата 4-го Липня 1776 року.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Д-р В. Шандор

ДУМКИ В 40-ЛІТТЯ СМЕРТИ ПРЕЗИДЕНТА О. Д-РА А. ВОЛОШИНА

II

Позиція прем'єра о. Волошина і його уряду в таких умовах не була легкою. Наші сусіди, Польща й Мадярщина пустили в рух свій військовий і дипломатичний апарат для знищення молодої Карпатської України. В цій боротьбі не перебирали засобами і допускались морально нечесних обвинувачень. Польща, наприклад, в офіційних нотах, висиланих дипломатичному світові, представила уряд о. Волошина, католицького монсеньйора, як большевицький. Мадярщина знову вислала на територію Карпатської України свої терористичні банди, які робили в краю заколот, а радіо Будапешт голосило, що народ бореться проти уряду о. Волошина.

З проблемою України було зв'язане в той час і вирішення справи, проти кого піде перша атака Гітлера — проти Сходу, чи проти Заходу. Гітлер рішився свій перший удар скерувати проти Заходу, так як це передбачав в своїй книзі „Майн Кампф". У такій концепції використав українську проблему для свого союзу з СССР, чим задовольнив Польщу і Мадярщину, яку прикріпив до свого політичного воза. І знову, і то вже не перший раз, українською справою вирівнювались інтереси держав на міжнародній політичній біржі

Сталін теж відчував небезпеку від міжнародної розв'язки української проблеми, ведену Німеччиною, тому відкинув свій престиж, на який був незвичайно чутливий і простягнув руку Гітлерові. Сталін скористувався звичайною хлопською філософією. Якщо йдеш із своїм противником коло прірви і не хочеш, щоб він тебе де неї кинув, то візьми його дружньо попід руку. Перша прихована вістка про таку дружбу із Сталіном появилася в промові Гітлера в половині січня 1939 року, коли він по своїй давній звичці, вже не атакував большевизм, ані уряд Совєтського Союзу. Певно, що в такому новому укладі політичних сил не було вже місця в німецькій пропаганді навіть для німецького Лєбенсрауму в Україні.

Американський журналіст Роберт Паркер в розмові з прем'єр-міністром Мадярщини графом Павлом Телекі в березні 1939 року запитав: Чи Німеччина дала згоду на те, щоб Мадярщина зайняла Карпатську Україну, або чи Мадярщина зайняла її проти волі Гітлера? „Властиво, — сказав прем'єр-міністер, — нам було сказано йти вперед". Телекі усміхнувся й продовжував: „Це була ціна, яку заплатив Гітлер за право говорити із Сталіном". Після того, як ми зайняли Карпатську Україну, Гітлер подав Сталінові до відома, що це є доказом того, що Німеччина не має більше жадних плянів відносно Російської України.

У подібному дусі висловився й Григорій Ґавенку, міністер закордонних справ Румунії. Німеччина в своєму поході проти Заходу потребувала мати „криті плечі", а для Совєтського Союзу було потрібно відвернути Гітлера від його українських цілей і втягнути у війну із Заходом.

Наведені приклади доводять, що довкола Карпатської України та української проблеми взагалі велася поважна політична та стратегічна гра дипломатії та військових штабів. Звертаємо увагу саме на цей бік німецько-совєтських взаємин тої доби, яка виразно вказує на вагу української проблеми, що вороги України в своїх публікаціях дуже ретельно оминають та замовчують. Кожний державний муж, який має тепер, або буде мати в майбутньому діло з проблемами Цетрально-Східньої Европи, повинен основно прослідити вагу й значення України і щойно тоді дійде до правильної оцінки та висновків її державно-визвольної боротьби в цьому просторі.

Прем'єр о. Волошин своїм державницьким стилем праці, вирозумілістю, розважністю та толеранцією створив творчу атмосферу в уряді. В розмові з автором в Представництві в Празі він наголошував потребу творення центрального державного авторитету, без якого жадна держава не може існувати. Особисто втішався симпатією і великим авторитетом не тільки на Закарпатті, але й у всіх українців у вільному світі.

У 1945 році відвідала президента о. д-ра Волошина група колишніх його співробітників з міністром Реваєм на чолі наполягаючи на нього, щоб він виїхав на Захід. Подивившись на нас із властивим йому спокоєм, він відповів: Ви молоді, то йдіть у світ далі боротись за права українського народу. Я вже старий, нікому в житті кривди не зробив. В очах Москви, проте він зробив „смертельний злочин" тим, що очолив, хоча й малу, але незалежну українську державу. Саме, що українську. Москва не мала жадних правних підстав забирати чужого громадянина з чужої державної території, вивозити до себе та в тюрмі нищити. Вражає, що жадна гуманна інституція світу, жадний уряд вільних держав в Европі не виступив в обороні цього випадку, яким порушено всі правні норми культурного співжиття між народами. Президента о. д-ра А. Волошина замучили в Луб'янці, а тих його співробітників, що пережили Луб'янку, вивезли на десятилітнє заслання на Сибір.

Хоч наша правда завше добігає за часом, то народи світу в слушний час зрозуміють, що без сильної української держави не може бути миру й спокою в Центрально-Східній Европі, що доказують і обидві світові війни в цьому просторі. Так розумів свою політичну концепцію і великий син Закарпаття президент о. д-р А. Волошин і за цю свою велику віру в правду і остаточну перемогу свого народу заплатив життям.

Теодор Терен-Юськів

Фортепіяновий квінтет В. Барвінського у Ню Йорку

Камерний концерт, що відбувся в Українському інституті 9-го червня ц.р. у виконанні членів ансамблю „Нова", що має і свій „Вестфілд квартет" (смичковий), за ініціятивою та з участю нашої молодої піяністки, Ляриси Крупи, був важливий для нас не так творами Гайдна чи Брамса, а рідною музикою нашого Василя Барвінського „Фортепіяновим квінтетом ґ-моль". Це, як корисно замічено в програмі, було перше виконання композиції у ЗСА.

Не зважаючи на це, що концерт відбувся у будень, себто в робочий день, наша публіка зовсім добре заповнила залю. Не можна не звернути уваги на те, що члени квартету не-українці, чужої чи їхньої публіки майже зовсім не було. Мимохіть виринає питання: чи Л. Крупа, що була спонукою для цих інструменталістів виступити перед українською публікою, виступатиме, у відплату, перед публікою того квартету? Ось імена музикантів: перша скрипка Пітер Вайноґрад, друга — Лавра Гамилтон, віоля — Майкел Стюарт, віольончеля — Пітер Вайрик. Члени квартету, це — покищо — музиканти чи навіть солісти провінціональних, малих оркестр, зате, як воно звичайно буває, вони посідачі великих мрій. Нашій піяністці належиться признання за придбання, спонуку до вивчення і виконання цієї цінної композиції Барвінського.

Смичковий квартет оп. 76, ч. 1, Ґ-дур, Й. Гайдна відіграла чвірка музикантів із розмахом і з помітними деталями динамічної викінчености. Як десь був там у початках не зовсім певний чистотою скрипковий тон, то це не зменшувало успішного виконання твору. Хоча фортепіяновий квартет був у другій частині програми, проте ми на кінець залишимо обговорення Квінтету Барвінського. Отже фортепіяновий квартет оп. 6, ц-моль, Й. Брамса, що в ньому вагому позицію зайняла Л. Крупа, визначився теж музикальною дбайливістю виведення. Ляриса вибивалась на перший плян у грі, особливо у другій частині, в скерцо і алеґро, а ще помітніше в четвертій алеґро комодо, де її тон, темперамент і технічна спроможність чинили фортепіян панівним інструментом квартету.

Якщо йдеться про Барвінського, то хоч коротеньку інформацію у програмці треба було заподати про цього мартиролога української музики. Воно може бути і зайвим про Гайдна чи Брамса, однак скільки в світі знайдеться композиторів, що є мучениками за свою національну музику? А саме таким мучеником був наш Барвінський зі своїм трагічним засланням і стратою здоров'я. Ворожі окупанти знищили, між іншими, раніше, не тільки малярські праці Петра Холодного стар., але пізніше намагались знищити і музичне надбання Василя Барвінського. Саме одним із знищених творів був Фортепіяновий квінтет, ґ-моль. Повернувшись з заслання, композитор старався з пам'яті відтворити тричастинний твір. Йому вдалось написати знову тільки першу частину композиції: ґраве і алеґро нон троппо. Значить ми почули тільки частину Квінтету. І вона тепер, видимо, творить собою цілість.

Самий твір — це глибоко зворушлива лірична розповідь, що йде зразу в саму середину людського серця. Це і повсякчасне, вічне мементо про нищення української культури Москвою. Від перших тонів ви почуєте, що композиція ця пов'язана цупко з мелодією відомої, настроєвої пісні буковинського композитора-поета, Ізидора Воробкевича „Заграй ми цигане старий" (Диви: „201 українських народних пісень", „Сурма", Н.Й.). І так віольончеля розпочинає мелодію і розцвічує її поспіль з іншими інструментами винахідливістю композиторської мелодийної райдужности. З тим самим мотивом зараз же вступає у гру і фортепіян, що є важливим інструментом у всенькій композиції. Деякі пронизливі, яскраві дисонанси тільки поглиблюють наспівну красу твору. Одне гаряче бажання остає у слухача, а саме, щоб Квінтет цей тривав довше, значно довше. Тієї бо задушевної мелодичности не можна наслухатись удосталь. І ми віримо, що композицію цю почуємо тепер частіше.

Публіка оплескувала протяжно виконання музичних точок, особливо твір В. Барвінського.

Д-р Мирон Куропась

РАПОРТ АДЛ БНАЙ БРИТ І НАШІ ВИСНОВКИ

(Друга і заключна частина відповіді на недавно опублікований рапорт Ліґи проти знеславлення Бнай Брит під заг. „Кампанія проти Департаменту справедливости ЗСА у справі судового переслідування запідозрених нацистських злочинців")

У моїй останній статті я дав огляд того, як Ліґа проти Знеславлення (АДЛ) Бнай Брит вибрала малий зразок писань з українських публікацій (більшість яких або не зрозуміли або зле переклали) і на підставі цього зразку знеславлює всю нашу громаду.

В цій частині моєї відповіді я розглядатиму, як у своєму рапорті АДЛ також спотворює правду і знеславлює українські національні аспірації.

АДЛ захищає ОСІ за використовування совєтських свідків у заініційованих ОСІ судових справах, арґументуючи це тим, що адвокати оборони, які ідуть в Совєтський Союз, щоб допитувати совєтських свідків (совєтським свідкам не дозволено приїхати для свідчень в ЗСА), не мусять заздалегідь подавати своїх запитань совєтському прокуророві, який головує на переслуханні свідків. Це правда. Проте, АДЛ не згадує той факт, що якщо б під час переслухань свідків прокуратор вважав, що якесь питання є „недоречним", тоді свідкові говорять не відповідати на нього. Перед кожним переслухуванням прокуратор, очевидно, залякує свідків, пригадуючи їм про їх „зобов'язання" згідно з совєтськими законами.

АБЛ доводить, що всі совєтські документи, що вживаються як докази, підлягають „строгим науковим дослідженням". Це — напівправда. Совєтські документи, привезені в З'єднані Стейти Америки для судового розгляду, негайно пересилаються до совєтської амбасади у Вашінґтоні для „безпечного збереження". Адвокати запідозрених, що бажають проекзамінувати ці документи, мусять робити це у призначений їм час, про який повідомляють їх звичайно коротко перед тим, як це має відбутися, і в невигідних годинах у совєтській амбасаді під пильним оком совєтського службовця. Хемічної аналізи зробити неможливо, тому що обороні ніколи не дозволяють винести ці документи із будинку амбасади. Тільки персоналові ОСІ дозволено проекзамінувати документи і їх автентичність в їхніх бюрах. АДЛ твердить, що „ніякий американський суддя не знайшов доказів того, що будь-які документальні докази, отримані з СССР, зфабриковані". Це також є напівправдою. Суддя американського районового суду Дж. Дебевуа реґабілітував Юозаса Кунгуса постановою з 28-го вересня 1983 р., в якій він доводив, що, не дивлячись на те, що не можна доказати, що совєтські документи зфабриковані, проте, оборона „не мала нагоди дослідити обставини, в яких КҐБ і прокуратор приготовляли свідків для переслухань перед ОСІ". Суддя Дебевуа відкинув совєтські документи для судового розгляду Кунґуса на підставі того, що: 1) Совєтський Союз, який співпрацював з ЗСА, даючи свідків, зацікавлений, однак, в тому, щоб довести, що обвинувачений брав участь у... вбивствах; 2) У совєтській правничій системі траплялися випадки спотворювання і фабрикації доказів у таких випадках, як цей, що заторкували важливі державні інтереси; 3) Ці переслухання проводились в такий спосіб, що неможливо було ствердити, чи на зізнання свідків не впливали у невідповідний спосіб совєтські урядові особи, бо головував на переслухуваннях совєтський прокуратор, перекладачем був совєтський службовець, що міг змінити зізнання, а, крім того, прокуратор обмежував перехресне досліджування попередніх зізнань свідків. 4) Зміст зізнань на переслухуваннях наводить на думку, що совєтські чинники, які допитували свідків, спотворили їхні зізнання, коли вони приготовляли протоколи 1977".

„Совєтські авторитетні чинники знаходяться поза юрисдикцією правничої системи Злучених Стейтів Америки, — подав у заключенні суддя Дебевуа. — В наслідок цього, неможливо, — як це звичайно робиться, — ґарантувати, що документи, які вийшли із Совєтського Союзу, заслуговують на повне довір'я. Це стало справою великого затурбовання із-за двох причин. Поперше, совєтські

(Закінчення на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ ПРО „ПАСКВІЛЬНУ КНИЖКУ..."

У „Свободі" (ч. 93) ред. І. Кедрин надрукував дуже спокійну інформацію про дуже погану нову книжку, видану в Польщі напевно з метою шкодити в беатифікаційному процесі Слуги Божого Митрополита Андрія Шептицького. Ця пасквільна праця своїми фальшивими перекрученнями, злобою і т.п. перевищує большевицькі видання. Щоб збуджувати в необізнаного читача враження науковости і поваги до його фантастичних неправд у чотирьох розділах, автор вмістив 518 відкликів на джерела, а бібліографічний список його джерел займає п'ять і півсторін. А про правдивість цього режимового „науковця" — пропаґандиста може послужити хоч би невинна „родзинка" зі ст. 87: в нього Єпископ Константин Чехович був Єпископом помічником єпископа Йосафата Коциловського (коли ж у

(Закінчення на стор. 3)

Манолій Лупул

УКРАЇНЦІ В СТЕПОВИХ ПРОВІНЦІЯХ КАНАДИ І ЇХНІ ПРОБЛЕМИ

II

Тому хоч з цієї конференції напевно вплинуть різні напрямні та цілі, федеральні й провінційні власті мусять усвідомити собі, що українська культура загрожена на своїй батьківщині, тому в Канаді треба робити окремі заходи, щоб протидіяти важкому політичному й культурному положенню загроженого народу, що живе півсвіту від степового заходу. Естонці, лотиші й литовці знаходяться в подібному положенні й вимагають подібної уваги. Вони всі — жертви російського імперіялізму й холодної війни; ні одна, ні друга загроза не зникне в найближчому майбутньому. Це, треба підкреслити, не якийсь прояв „я також", якщо йдеться про франкоканадців чи якусь іншу спільноту. Це окремий людяний вчинок, що випливає з нелюдяної ситуації у Східній Европі. Це — не вирізнення якогось рівного; це особливе вирозуміння культурних, мовних і педагогічних потреб громади, яка, не через свою вину, стала нерівною у порівнянні з іншими. Українці попросту не мають такого доступу до своєї предківської батьківщини, як його мають інші групи в Канаді.

Із-за свого невідрадного положення українці так поважно займаються політикою мови, культури й освіти, політикою багатокультурности. Це, звичайно, не означає, що всі, що танцюють українські танці чи ходять до українських двокультурних та дво-чи тримовних кляс, здають собі справу з цього важкого положення. На участь у таких зайняттях може бути чимало особистих чи родинних причин. Але коли глибше пірнути в ці справи, то звичайно остаточна причина на збереження стільки української культури (а можна б і додати, української ревности) — почуття подвійної трагедії. Ворожість, упередження й дискримінація, що її колись зазнали у Канаді (згадати б лиш Ку-клукс-клан, що нападав передусім на католиків, без розбору чи грецького, чи римського обряду та східніх европейців у пізніх 1920-их роках, зокрема в Саскачевані, або політичне, суспільне й культурне переслідування українців на своїй батьківщині; буває, що обидва чинники грають однакову ролю. Тому людина займається багатокультурністю, щоб забезпечити свою спадщину, щоб захистити якнайбільше своєї культурної спадщини. Багатьох інших приваблює краса тієї традиції, чи фізична вправа (в танцях), чи приємність, яку можна зробити дідам. Але ця культурна спадщина — живуча сила, що вижила й процвіла у великій мірі тому, що її висміювали, легковажили чи цілком придушували в інші часи чи деінде.

Із цієї потреби визнати особливо важке політичне та культурне положення українських канадців випливають дві дальші основні потреби. Поперше, відповідним додатком до Канадської хартії прав і свобод у новій конституції Канади скріпити основу інших мов, як наприклад, української, для культурних потреб. Тому до 23-ої статті треба додати статтю „Права навчання меншинними мовами".

> Діти громадян Канади мають отримати початкову й середню освіту мовою більшости населення провінції, в якій вони проживають і, на виразне бажання батьків, такою іншою мовою (такими іншими мовами) у будь-якій околиці провінції, де проживає кількість дітей таких громадян, достатня для того, щоб на їхнє навчання були виділені кошти з громадських фондів на навчання мовою меншости в тій провінції.

У багатокультурному суспільстві кожна особа мусить мати законом забезпечену можливість вивчити такі мови, які їй потрібно, не тільки для спілкування, але й для культурних потреб. Щонебудь інше в освіті на провінційному рівні — лиш толерування, а меншини не бажають толерування, але поваги, побудованої на визнанні. Меншини також хочуть відчути, що вони інтеґральна частина спільноти, і не можна краще це визнати, як правним забезпеченням їхніх потреб у конституції держави. Якщо франкоканадці чогось нас навчили, то напевно саме це. Провінція, що видає себе за багатокультурну, має моральний обов'язок вимагати такий додаток до конституції, а коли це неможливо, то принаймні відповідно змінити своє шкільне законодавство, щоб запевнити ці права.

Третя й остання основна потреба, про яку хочу говорити в цій доповіді, це виділення багатокультурними агентствами федерального й провінційних урядів постійних фондів на розвиток груп чи громад. Українська громада роками виявляє свою волю продовжувати існувати, але коли вона має дати своїй молоді привабливі зайняття, або поправити якість існуючих зайнять, щоб зацікавити молодь, то вона мусить скріпити професійну основу тих занять. З наших сесій вийде чимало пропозицій Комітетові українців Канади та його програмовому відділенню, Комітетові розвитку української суспільности. Якщо ми не матимемо відповідних працівників, оснащення та добрих канцелярій, ці рекомендації, як і рекомендації незчисленних конференцій і конгресів у минулому, будуть мертвонароджені. Вони нас нікуди не запровадять. Не можемо недоцінювати добровільців, але нам треба постійних професійних працівників, таких як ті, що зорганізували цю конференцію, щоб запевнити тяглість праці добровільців. Без професіоналістів не було б Українського музею Канади в Саскатуні, не було б Канадського інституту українських студій при Альбертському університеті, не було б української двомовної чи тримовної програми в трьох степових провінціях, не було б Села спадщини української культури в Альберті, чи Села Україна, яке розвивається під доглядом професіоналістів у Дафіні, що в Манітобі. А якість „Євшану" (в Саскатуні), чи „Шумки" (в Едмонтоні), чи хору ім. О. Кошиця (у Вінніпеґу), чи едмонтонських „Українських вістей" не була б на нинішньому рівні, без професійного підходу, який відчувається в їхній праці.

(Продовження буде)

Д-р ПЕТРО АНДРІЙ РІВЕС

диппомований Американським Бордом родинної медицини (Family Medicine)

повідомляє про

ВІДКРИТТЯ ЛІКАРСЬКОЇ ПРАКТИКИ

при

78 Amboy Ave.
Metuchen, N. J. 08840
Tel. (201) 548-4365

Години прийнять за попереднім домовленням.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хворіб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Примається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Avenue, Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(212) 459-0111

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ВСІ ЇДЕМО НА ОЛЬЖИЧІВКУ

УПРАВА ОСЕЛІ ім. ОЛЬЖИЧА

повідомляє Українську Громаду в Америці і Канаді, що ВАКАЦІЙНИЙ СЕЗОН вже відкритий від 1-го липня 1985

ВІТАТИМЕМО ВСІХ ГОСТЕЙ, які прибудуть на оселю.

Ціни за перебування на оселі дуже приступні, а головно для емеритів велика знижка.

Церковні відправи, гірське повітря, вибаглива кухня та спроможність забавитися, стрінутися зі знайомими і приятелями.

ВСЕ ГОТОВЕ ДЛЯ ВАС!

Щоб провести безжурні веселі і здорові вакації чи побут на оселі, приїжджайте

УПРАВА ОСЕЛІ

Голоситися на тел. 1-215 377-4621
UKRAINIAN HOMESTEAD
P.O. Box 204 — Rd 2
Lehinghton, Pa. 18235

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Володимир Барагура

МЕЧ і КНИГА

Історичні оповідання для молоді

Ілюстрації П. Андрусева і М. Михалевича.

Ціна 7.00 дол. з портом

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ДЛЯ ДОБРА ВАШИХ ДІТЕЙ

ДАЙТЕ МОЖЛИВІСТЬ ВАШІЙ ДИТИНІ успішно поєднати свою українську спадщину з американською, канадською, австралійською, чи іншою і тим самим вирости без психологічних проблем.

ДАЙТЕ МОЖЛИВІСТЬ ВАШІЙ ДИТИНІ краще розвинутися інтелектуально завдяки повній двомовності.

ДАЙТЕ МОЖЛИВІСТЬ ВАШІЙ ДИТИНІ зустрічати своїх одноліткiв-українців, родини яких Ви знаєте, і не попасти в небажане, а то й шкідливе товариство.

ДАЙТЕ МОЖЛИВІСТЬ ВАШІЙ ДИТИНІ мати гарне відношення і зв'язок з дідусями й бабусями, які є носіями традиційних вартостей і зможуть передати дитині багато культурних надбань віків.

У дітей, які не мають культурного „коріння", витворюється часто розгублення, порожнеча, брак почуття власної гідности. Через незнання свого минулого вони не бачать будучности й іноді попадають в апатію, а то й депресію.

Діти без знання мови, культури, традицій своїх предків часто відчужуються від батьків, соромляться їх, а то й цураються своєї релігії.

Сучасні психологи твердять, що діти, які добре знають другу мову (не тільки її „кухонний" словник), багато швидше вивчають інші мови та предмети, особливо ті, що пов'язані з логічним думанням, як математика.

Знання української мови відкриє молодим людям двері до кращих професійних можливостей не тільки у дипломатичному корпусі, в академічному світі, але й лікарям, адвокатам та іншим. У Канаді, наприклад, чим раз більше пошукують людей із знанням української мови для праць в уряді, в наукових установах. В цій країні українська мова набирає важливости. Подібне може статися і в інших країнах поселення.

Чим раз частіше зустрічаємо дорослих людей українського походження, які жаліють, що замолоду не вивчали нашої мови. Дорослі потребують довгих років, щоб вивчити нову мову, тоді, коли діти вивчають її без зусилля.

ЗАПИШІТЬ ВАШУ ДИТИНУ ДО ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА І ДО ОДНОЇ З МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ. ВАШІ ДІТИ БУДУТЬ ВАМ ЗА ТЕ ВДЯЧНІ!

Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада (СКВОР)
Комісія Українських Молодечих Організацій (КУМО)

В Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

Гості на святочному полуденку. Промовляє д-р С. Росоха. За ним видніє портрет президента Карпатської України сл. п. о. Августина Волошина.
(світлив Роман Голіят)

деякі представники організацій. На стіні за президіяльним столом виднів великий портрет президента Карпатської України, прикрашений китицею червоних троянд.

Полуденок розпочав секретар КДЦентру д-р Василь Вереш, який привітавши усіх гостей подав коротко історію боротьби молодої української держави за самостійність та непохитне становище у цій боротьбі її президента.

Відтак ведення програми святочного полуденку перебрав проф. д-р Петро Стерчо, голова УКДЦентру, який сердечно привітавши присутніх від УКДЦентру та Карпатських Січовиків, особливо подякував Владиці В. Лостенові і всім священикам за відслуження Служби Божої та Панахиди й представив двох головних промовців свята, які, як він сказав, „хоча двома іншими дорогами, але послідовно прямували до цієї самої цілі — здобуття і закріплення самостійности Карпатської України".

Першим із тих промовців був цей, що за словами д-ра П. Стерча, „проповідував Слово Боже і слово правди про Україну у Василіянському монастирі на Чернечій горі, вогнений поет, який запалював серця о. ігумен Севастіян Саболь, відомий як поет Зореслав". Глибоко вдумливі та зворушливі слова поета-духовника вислухали присутні із спертим віддихом та нагородили його бурхливими оплесками. Його доповідь була справді натхненна поетичністю та неприхованим подивом для св. п. о. А. Волошина, як для „Божої людини" і великого патріота. О. Севастіян-Зореслав заявив, що він дякує Богові, що дав йому можливість бути так близьким до покійного великого державного мужа, якому він був сповідником і розповів дрижачим голосом про усі переживання зв'язані із арештом і смертю о. А. Волошина. Закінчив своє прегарне слово о. Севастіян ствердженням, що нам слід усім молитися за о. А. Волошина, президента Карпатської України і всіх інших героїв, що, як і він з ім'ям України на устах, вмирали в тюрмах чи на полі бою.

Відтак д-р П. Стерчо представив почесних гостей, дякуючи при тому особливо пароховi УКЦеркви в Ню Йорк о. П. Пащакові, ЧСВВ, за відправи в церкві св. Юра та за слова по радіо на вшанування пам'яті о. А. Волошина. Далі, ведучий полуденком впровадив до слова другого промовця д-ра Степана Росоху, містоголову УКДЦентру та головного редактора „Вільного слова" з Торонто, колишнього заступника голови сойму Карпатської України, та близького співробітника о. А. Волошина.

Д-р С. Росоха дав широке тло подій в Карпатській Україні 1939 року, вираховуючи ряд провідних людей, які допомогли до відродження країни. При тому підкреслив, що саме в Карпатській Україні хрищення було на 150 років раніше і тому там вперше відзначували 950-річчя хрищення України-Руси. Д-р С. Росоха повідомив також присутніх, що подібні відзначування 40-річчя смерти президента Карпатської України відбудуться в Чикаго і Ванкувері, як також в дні 14-го липня ц.р. в Торонто.

Полуденок закінчив д-р П. Стерчо представленням різних провідних людей українського наукового і громадського життя, що були присутні на залі і подякою д-р В. Верешеві за зорганізування того так гідного вшанування пам'яті президента Карпатської України о. А. Володина. Він ще раз підкреслив те, що Карпатська Україна була побудована у всеукраїнському соборному дусі і що в цій молодій українській державі всі громадяни були рівними, як пристало на демократичне управління.

Спільною молитвою закінчено це гідне і вдале відзначення батька Карпатської України.

Ще про...

(Закінчення зі стор. 2)

дійсності Єпископ Йосафат був наслідником Єпископа Константина, після смерти того ж).

Тому, що у „Свободі" заподано неточно наголовок книжки і це може утруднити її розшуки, подаю правильні даті: Едвард Прус, Владика сьвєнтоюрскі. Жеч о арцибіскупє Анджею Шептицкім (1865 - 1944), Інститут Видавнічи Звйонзкуф Заводових, наклад 20,000 примірників, ціна 280 злотих. На обкладинці рисунок (неподібний) Митрополита з червоною піюскою на голові (якої Митрополит ніколи не носив!). Там же написано, що Митрополит Йосиф був арештований в 1946 році і на засланні був лише до 1954 року, та що Папа в 1972 році позбавив його прав Верховного Архиєпископа (!). Такими „науковими" даними заповнене кожне речення цього першого видання (як зазначено). На жаль, всі вигадки автора і видавництва можуть приймати за правду і бути вживані на велику шкоду і видуману знеславу Великого Митрополита і нашої Церкви.

Степан Кікта

Клівленд, Огайо

Пам'яті Маркіяна Кисілевського

12-го червня 1985 року помер у Зальцбургу, Австрія, по довгій і важкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, бл.п. Маркіян Теодозій де Юноша-Кисілевський.

Покійний народився у патріярхальній священичій родині о. Володимира і Олени з Бородайкевичів у Гринівцях, повіт Товмач. Після гімназійної матури в Коломиї вступив в ряди УГА, з якою як хорунжий пройшов увесь її тернистий шлях. Після повернення додому він виїхав до Відня, де закінчив високу школу світової торгівлі, а згодом став працювати у Львові у „Центробанку" як член його дирекції. Одночасно був фінансовим консультантом архиепархіяльного фонду Львівської Митрополії та членом Контрольної комісії Головного відділу Т-ва „Рідна Школа", Крайового Т-ва „Просвіта", Наукового Товариства ім. Шевченка, видавничої кооперативи „Червона Калина" і.т.п.

Після виходу на еміграцію опинився у Відні, де спочатку працював як кооперативний інспектор у союзі „Райфайзен", а звідтіля переїхав до Зальцбургу, працював на посту адміністраційно-господарського директора відомих музично-драматичних „Фестшпіле". Після відходу на емеритуру працював ще майже 10 років як фінансовий консультант „Зальцбурзького Великоднього Фестивалю" під диригентурою славного Герберта фон Караяна. Довгі роки був предсідником контрольної комісії Українського Центрального Допомогового Об'єднання Австрії під головуванням о. І. Дашковського. Залишив у смутку дружину Ірину, з дому Рибачек, сина д-ра медицини Андрія з дружиною Гільдою і внучками Христиною й Іриною та брата о. Стефана в Україні.

Похоронні обряди відправив на зальцбурзькому цвинтарі парох Відня, о. монсеньйор д-р О. Дзерович та душпастир Зальцбургу о. радник І. Дашковський, який попрощав Покійного над могилою, а під час тризни сказав ще жалобне слово о. Дзерович та колишній президент зальцбурзького крайового парляменту Ганс Жила, син галицьких емігрантів. Він попрощав Покійного зворушливими словами від численних приятелів.

Бл.п. Маркіян Кисілевський був людиною високої товариської культури, що нею в чужинецькому оточенні здбував собі авторитет і симпатії, був гостинний і непересічно працьовитий. З ним відійшов у вічність ще один із останніх вже учасників Визвольних Змагань і ще один з останніх представників заслуженої старшої генерації інтелігентів передвоєнного Львова.

Богдан Шарко

ПРИ ВЕЛИЧЕЗНОМУ АПЛЯВЗІ численно зібраної публіки, відомий широко актор Юль Бриннер закінчив свої виступи на Бродвею у музичній п'єсі „Король і я". Він грав головну ролю в цій п'єсі 4,625 разів і розпочав кар'єру в цій п'єсі, маючи 30 років, а тепер йому понад 60. В неділю, 30-го червня ц.р., він закінчив свою акторську кар'єру головно з причини здоров'я, бо від 1983 року він хворіє на рака легенів.

У глибокому смутку повідомляємо, що дня 2-го липня 1985 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий Батько

бл. п.

ОРЕСТ АВДИКОВИЧ

на 78 році життя

ПОХОРОННІ відправи у суботу, 6-го липня 1985 р. о год. 9-ій рано в похоронному заведенні у Гантері, а опісля до церкви св. Івана Хрестителя і на цвинтар Elka Park, Hunter, N. Y.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

РОДИНА

У смутку повідомляємо Рідних і Знайомих, що 28-го червня 1985 року відійшов у Вічність в Трентоні, Н. Дж. наш Дорогий Чоловік, Тато і Дідо

бл. п.

МИХАЙЛО ПИЛЬ

ПОХОРОН — відбувся у вівторок, 2-го липня з похоронного заведення Winowicz 300 Adeline Street, Trenton, N. J., о год. 9-ій ранку до української католицької церкви св. Йосафата при 1195 Deutz Ave.

Після Служби Божої тлінні останки були відпроваджені на цвинтар св. Марії в Трентоні, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — АННА
син — ВОЛОДИМИР з дружиною МАРІЄЮ
донька — МАРІЯ з мужем КЕН
і сім внуків, а також родина на Україні.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Окружний Комітет УНС Філядельфійської Округи

впаштовує

Союзовий День — Пікнік

Початок о год. 1:30 по полудні

ДО УЧАСТИ ЗАПРОШУЄТЬСЯ все Українське Громадянство, Членів Союзу міста Філядельфії та всі доокилишні місцевості із сусідних стейтів Ню Джерзі, Делевар, Мериленд і Ню Йорк.

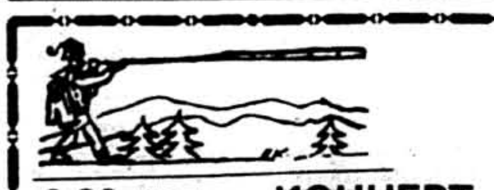
Чистий дохід із свята призначений для „ТРИЗУБА" — на сплату заборгування за закуплену посілість.

18-го СЕРПНЯ 1985 р.

Посілість УСОсередку „ТРИЗУБ"
при дорогах: Канті Лайн і Ловер Стейт Ровд

ГОРШАН, Па.

ПРОГРАМА ДНЯ:
- Українська Струнна Оркестра
- Національні танці — *танцювальний ансамбль при УПЦеркві Пречистої Діви Марії в Аппентавн, Па.*
- Відзначення Заслужених Союзовців
- Різні розвагові несподіванки *для дітей*
- Забава *при звуках оркестри* „КАРПАТИ"
- Цінні виграші для гостей
- Весь час буде чинний буфет з добірними українськими стравами та холодними напитками.

СОЮЗІВКА — *Оселя Українського Народного Союзу*

1985

ВІДКРИТТЯ ЛІТНЬОГО СЕЗОНУ

Субота, 6-го липня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Ліда Гаврилюк, *вокаліст*
Олесь Кузишин, *музикант-вокаліст*
„Громовиця", *танцювальний ансамбль*

10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Іскра"
Конферансьє — Аня Дидик, *гостинний виступ*
ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР УСЦАК-Схід
Soyuzivka, Kerhonkson, N.Y. 12446

Відбулась...

(Закінчення зі стор. 1)

коляборації в історичній перспективі. Шоста сесія була присвячена темі політики нацистської Німеччини та її плянам у відношенні до України. Ігор Каменецький насвітлив проблему України в ідеологічній і політичній схемі гітлерівської Німеччини, професор університету Ґутенберга в Майнцу виголосив доповідь на тему: „Українці, як їх бачили нацистські провідники: Гітлер, Розенберг і Кох"; нарис проф. Володимира Кубійовича під назвою: „Сильвети різних німецьких політичних діячів у Генеральному Губернаторстві" відчитав у неприявності автора Аркадій Жуковський — співпрацівник проф. Кубійовича з Сарселю.

Сьома сесія була присвячена споминам - мемуарам. Оксана Соловій говорила про Харків і життя в цьому місті під німецькою окупацією в роках 1941-1944. Ректор Володимир Янів поділився спомином про організацію Української Національної Ради в 1941 році. Восьма сесія трактувала проблему українських політичних рухів у час війни. Всеволод Ісаїв насвітлив зміни і зріст націоналізму в Західній Україні напередодні Другої світової війни. Мирослав Юркевич говорив про організацію українських націоналістів, а Володимир Микула про проклямацію у червні 1941 року. В дев'ятій сесії, що була присвячена резистансові, Богдан Чопик говорив про початки та діяльність легіону „Нахтіґаль", а Петро Содоль про Українську Повстанську Армію. Десята сесія насвітлювала культурну діяльність українців під час Другої світової війни. Остап Тарнавський говорив про літературний Львів під німецькою окупацією, Валеріян Ревуцький дав огляд театральної діяльности в Україні в той самий час, спинившись головно на діяльності Львівського Театру, а Роман Сольчаник насвітлив проблему совєтської лінґвістичної політики в Західній Україні та її вплив на війну. Продовження цієї культурної програми була й одинадцята сесія, під час якої Володимир Жила прочитав цікавий есей на тему психологічних переживань українських людей у дійсності воєнного часу на зразках літературних творів, головно повістей Олекси Ізарського, а Ярослав Розумний насвітлив цікаво теми й мотиви війни у творчості поетів шестидесятників і поетів Нюйоркської групи. Про окпацію України говорено у дванадцятій сесії. Головна доповідь була Ореста Субтельного, який обмежився до теми совєтської окупації в роках 1939-1941. Богдан Кравченко насвітлив проблему суспільного життя українцілв на центральних та східніх теренах Европи. В тринадцятій сесії говорили про совєтсько-німецьку політику відносно України. Іван Басараб насвітлив цю політику в доповіді про совєтсько-німецьку виміну населення, що її перевели ці два режими в роках 1939-1941, а Василь Маркусь перевів порівняння між Українською Визвольною Радою й відповідними проводами резистансу в західній, як і в південній Европі. Про концентраційні табори говорено в чотирнадцятій сесії. Володимир Атанас (ієвський), доповідав на тему: „Наслідки совєтської окупації Західної України".

Теодор Мацьків говорив про системи концентраційних таборів у Німеччині, а Роман Малащук, колишній в'язень німецьких концтаборів, розказав про німецькі концентраки на основі особистих спостережень, головно з таборів в Аушвіці та Матгавзені. П'ятнадцята сесія насвітлила участь українців у війні по стороні альянтів. Йосип Лисогір говорив про українців в американській армії, а Богдан Панчук про діяльність українців-вояків канадської армії для допомоги українським скитальцям в Німеччині. Не було доповіді про участь українців в совєтській армії, бо матеріяли до такої доповіді недоступні для наших професорів-дослідників. В шістнадцятій сесії, що мала темою підпільну пресу, Любомир Винар говорив про „Білу книгу ОУН", як історичний документ; згідно з твердженням доповідача залишились лише дві копії цього документу. Микола Мартинюк говорив про видання в часі війни в роках 1939-1944. Доповідь Степана Голяша про підпільні друкарні відчитав Дмитро Штогрин, бо доповідач захворів вже під час конференції. В сімнадцятій сесії Петро Стерчо насвітлив історичну картину Карпатської України в роках 1938-39, а Аркадій Жуковський говорив про життя українців Буковини і Бесарабії під румунською окупацією в роках 1941-1944. Мирон Куропась подав дані про життя і труднощі, що їх зазнали українці, головно українські національні організації, які підпали під підозріння з підкиненим закидом про прихильність до націоналістичних ідей, що їх голосила Німеччина. У вісімнадцятій сесії Василь Маркусь говорив про історіографію України за період війни, а Дарія Маркусь про шкільництво у час війни в роках 1939-1945.

Остання заключна сесія, в якій взяли участь Степан Горак, як предсідник і Т. Гунчак, Р. Пітч, В. Ісаїв, О. Субтельний, Л. Винар і Е. Винот була обговоренням усіх сесій і виголошених доповідей. Учасники цього обговорення, хоч самі були доповідачами, а деякі й організаторами конференції, вільно висловлювались про плюси і мінуси відбутої конференції, щоб в такий спосіб підготовити кращий ґрунт для майбутніх цього роду наукових з'їздів.

В загальному конференція була гарно підготована. Учасники користали з приміщення у вигідних студентських домах, як теж із кафетерій і ресторанів, що діють у студентських домах, з добрим харчем і дешевими цінами. Багато з учасників залишились на терені університетського кампусу на довше, щоб науково працювати у бібліотеці, що має багату збірку україністики та й загально матеріялів для Сходу Европи. В четвер відбувся бенкет, в якому взяло участь коло 150 осіб. Це число може говорити про кількість учасників цієї конференції. Саме число доповідачів імпозантне. Та приїхали і деякі професори, хоч і не зайняті доповідями, для самих студій, використовуючи можливості цього віддаленого від міських осередків університету, де можна повністю присвятитись студіям, маючи для цього добрі побутові обставини та й добру бібліотеку, багату спеціяльно в ділянці україністики та славістики в загальному. Промовцем під час бенкету був Богдан Футей; він хороший промовець, але тема його промови, хоч спеціялізована, не вкладалась у рами проблем що були змістом конференції.

Конференція пройшла успішно теж в технічному розумінні. Прелеґенти намагались вкластися у призначений час для доповідей — тридцять хвилин, щоб дати змогу для ширшої дискусії після доповідей. Душею конференції був проф. Іллінойського університету Дмитро Штогрин, який виявив не тільки організаційний хист, але був дійсним господарем, помагаючи учасникам навіть у їхніх побутових проблемах, включно з транспортацією на летовище. Проф. Штогрин і його дружина, як і доня, що саме закінчила свої фармацевтичні студії, та й син-студент, гостили всіх учасників у своєму гостинному домі на закінчення цієї конференції, що була теж приємною зустріччю професорів і викладачів вищих шкіл не тільки з американського континенту, але й з-заокеанської, все ще нам рідної, Европи.

Рапорт...

(Закінчення зі стор. 2)

урядові особи мають поважні мотиви, щоб робити все можливе для того, щоб їх уряд виграв цю судову справу. Подруге, совєтська кримінальна і правна система побудовані так, що в них можна достосувати докази і продукувати результати, які сприяють важливим політичним намірам СССР — якщо це буде потрібно-за рахунок справедливости в певних випадках".

Рапорт АДЛ не тільки знеславлює і спотворює. Він також ображає. „Це є іронією, — читаємо в ньому, — що в їхніх пропаґандивних зусиллях перешкодити і знищити ОСІ під прапором „антикомунізму" деякі іміґрантські критики державної американської програми судових переслідувань нацистів вживають тактику, що нагадує ту, що її вживав сам Гітлер. Сорок і п'ятдесят років тому нацистський диктатор змобілізував антикомуністичну ґістерію, щоб виправдати знищення европейських жидів, які, як твердила фальшиво нацистська пропаґанда, були відповідальні за російську революцію і за „міжнародну большевицьку конспірацію".

Твердження це є обурливим і типовим для деяких членів АБЛ, які під час Другої світової війни були переконані в тому, що кожний, хто був антикомуністом, був прихованим нацистом.

Твердження є також ревізіоністичним, коли вмовляє, що жиди ніколи не брали участи в поваленні демократичного правління в Росії. Хоч жиди не є відповідальні за російську революцію, проте, вони були дефінітивно у вищих ешелонах большевицької конспірації, щоб узурпувати цю революцію. В той час, як большевики повалили демократично обраний Тимчасовий уряд в Росії, чотирма найближчими до Леніна людьми були Лев Троцький, Лев Каменьєв, Яков Свердлов і Григорій Зінов'єв. Всі чотири — жиди. Проте, жидівський вплив в СССР скінчився зі Сталіном.

Іншим образливим аспектом рапорту АДЛ є засудження Рази Разґайтіс, координатора американців для біжучого процесу і провідника руху проти ОСІ. Її вітчим Юрґіс Юодіс (а не батько, як пише АДЛ) є один із тих, яких оскаржує ОСІ, і тому АДЛ уважає, що участь Рази невідповідно мотивована. Що за балаканина! Раза глибоко переконана, що її вітчим невинний і робить те, що зробила б кожна льояльна дочка. Вона боронить добре ім'я свого батька. Лідія Дем'янюк також вірить у невинність свого батька. Вона також бореться за нього. Що ж в тому є злого?

Інші, яких обмовляє звіт АДЛ це Томі Мазейка, президент Об'єднання за конституційну справедливість і охорону, о. Джозеф Прунскіс, директор Інформації для литовсько-американської ради, адвокат Пол С. Зумбакіс. Усі три, були дуже успішні у викритті конспірації поміж КҐБ й ОСІ. Про їхні зусилля я писатиму в наступних статтях...

Мене ображає також назва „іміґраційні організації", що її уживають так ВДжК і АДЛ. Ні одна із організацій, що їх АДЛ критикує, не є „іміґраційною організацією". Це етнічні організації, які є американськими, як і АДЛ.

Що це все значить для українських американців?

Це, в першу чергу, значить, що ОСІ обороняє тепер свої фланги перед дальшим наступом. ОСІ починає відчувати тиск і заручилася підтримкою жидівського „лаббі", щоб боротися проти усіх намагань провірити всі недогляди у переслухуваннях. Я вірю, що ОСІ втягнулась в прикривання їх.

Це також значить, що ОСІ хоче, щоб американці українського походження вицофалися. ОСІ хотіла б, щоб ми вірили, що вони закінчують свою працю і що ще залишилися лише кілька справ для судового розгляду. Це, однак, не є правдою. 19-го червня ц.р., в Палаті Репрезентантів конгресмен Ґері Акерман розповсюджував лист п. заг. „Дорогі колеґи", в якому вказано на те, що ОСІ тепер провадить 351 інвестиґацію. ОСІ саме тепер починає реалізувати висунені Алленом Раєном твердження, що буцімто в Америці є „тисячі" нацистів.

Що повинні зробити українські американці?

Поперше ми не повинні дати себе залякувати жидівськими провідниками, які називають нас антисемітами, тому що ми хочемо виявити конспірацію ОСІ і КҐБ і хочемо боронити своє добре ім'я. Ми не є антисемітами. Ми просто не погоджуємося з протиукраїнськими цілями голови Центру для студій голокосту в Лос Анджелесі, Сімона Візенталя, зі Світовим Жидівським Конгресом і Ліґою проти знеславлення Бнай Брит.

Подруге, ми повинні посилити наш політичний натиск на Конґрес і Білий Дім листами, телеграмами, телефонами і відвідинами з домаганням переглянути переслухання, які веде ОСІ. Нашим мотивом є справедливість. Убивці, ті, що насилують, і навіть зрадники ЗСА мають більше прав і привілеїв у нашій судовій системі, ніж ті американці, на яких показало пальцем ОСІ. Ми є за незалежним процесом, згідним з конституційними правами, які ґарантують, що ніяка частина Уряду, ніяка аґенція чи урядовець не можуть позбавити горожанина його життя, свободи чи власности без дотримування підставових засад чесної гри.

Потретє, ми повинні бути свідомі факту, що нашим ворогом є Совєтський Союз і КҐБ, а не жидівсько-американська спільнота. Ми мусимо бути наставлені спритливо до тієї частини жидівських організацій, що бажають продовжати з нами діялог, і ми мусимо мати відкритими усі дороги комунікації в цих неспокійних часах.

Плекання добрих стосунків з одною жидівською організацією не значить, проте, залишатися мовчазними, коли інші жидівські організації як ось АДЛ і ВДжК знеславляють нашу спільноту.

Вкінці, ми повинні піддержувати морально і фінансово ті відповідальні місцеві та загальні організації, які створено для того, щоб ширити правду про Україну, щоб стримати хвилю обезславлення і щоб боронити громадянські права українських американців.

Наша спільнота є загрожена. На всіх українців в Америці буде мати вплив те, що станеться в найближчому майбутньому. Тому обов'язком усіх українських американців є включитися в процес оборони нашого доброго імени.

НЕ Є ЧЛЕНОМ РАДИ

У зв'язку з інформаційною статтею про Комісію навчання історії Східньої Европи в школах стейту Ню Джерзі, яка появилася у вівторок, 25-го червня ц.р., на сторінках „Свободи" Зенон Онуфрик просить спростувати, що він не є членом цієї Ради, яку покликав до життя губернатор стейту Томас Кейн в дні 15-го травня 1983 року.

ГРУПА ФРАНЦУЗЬКИХ вчених звернулася з листом до президента Академії Наук СССР Анатолія Алєксандрова. У відкритому листі, що його підписав і довів до відома громадськости один з французьких вчених, професор Ів Кер, міститься заклик до совєтських керівників дозволити совєтським вченим-дисидентам еміґрувати з країни.

ТАЙФУН, ЯКИЙ ПРОНІССЯ над Філіппінами, викликав сильну повінь, в результаті якої загинуло 98 жителів країни. Однак вважають, що кількість жертв значно більша. Ця повінь є однією з найбільших за всю історію країни.

ПОДРУЖЖЯ ЕМЕРИТІВ пошукує другого ПОДРУЖЖЯ ЕМЕРИТІВ

для товариства на помешкання за низькою місячною оплатою. Може також бути й самітня особа — емерит.

Існують можливості вибору добрих лікарів і двох великих лічниць (шпиталів) в околиці.

До української церкви в Гантері — в місці скупчення українців-емеритів — лише 20 хвилин їзди автом — властителя літнисьткової оселі. Буде можливим користуватись в потребі автом властителя.

Телефонувати: 914-246-9011

Інженер Дмитро і Марія КУЛИНИЧІ

Malven on Hudson, P.O. Box 1149, N. Y., 12453.

1-ша УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ШКОЛА „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Оселя УБС „Верховина" — Ґлен Спей, Н. Й.

Від 28-го липня до 24-го серпня 1985 р.

UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL

680 Sanford Avenue • Newark, N.J. 07106

ДО ЧЛЕНІВ 150-го ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у ПІТСФІЛД, Масс.

Після смерти дотеперішнього секретаря Вашого Відділу **бл. п. ВОЛОДИМИРА ГУСКИ, пост та обов'язки секретаря Вашого 150-го Відділу перебрала**

пані Лідія Гуда.

Просимо Вас усіх для поладнування всіх своїх справ членства і забезпечення звертатися до нової секретарки Вашого Відділу **пані Лідії Гуди** на адресу:

Mrs. Lydia Huda,

19 Commonwealth Ave., Pittsfield, Mass. 01201

або телефонувати до неї на число **(413) 442-1619**

Головна Канцелярія УНСоюзу

Цінний дарунок!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —

НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

Подбайте, щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

Том 1-ий $75.00 — ЦІНА — Том 2-ий $85.00

Хто замовить ОБА ТОМИ платить $140.00

Гроші вплатити разом з чеком або поштовим переказом (М. О.) висилати на адресу

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION Inc.

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу вислати

☐ Том 1-ий $75.00

☐ Том 2-ий $85.00

☐ Оба томи $140.00

включно з пересилкою

В долученню пересилаю (чек, М. О.) ...

і прошу вислати на адресу

Name

No Street

City State Zip Code

Карпатський Лещетарський Клюб

впаштовує

в днях 6-го і 7-го липня 1985 року

на кортах Оселі УНСоюзу

СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за першість УСЦАК-Схід 1985

В ГРУПІ ЧОЛОВІКІВ, СЕНЬЙОРІВ, ЖІНОК, ЮНАКІВ І ЮНАЧОК (А і Б)

за перехідну чашу (сеньйорів) в пам'ять д-ра Володимира Ленця та за нагороди — УСЦАК-Схід.

Провід змагань **Роман Ракочий, Орест Кизик, Юрій Савчак, Зенон Снилик та Олександер Попович.**

- Реєстрація: год. 9:00, початок змагань: год. 10:00 рано в суботу, 6-го липня 1985 р.
- Вписове: 7.00 дол. від особи.
- Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки

UNA Estate Soyuzivka

Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці запляновані такі турніри:

6-7-го липня — УСЦАК — Схід (юньйори в групах А і Б).
10-11-го серпня — Подвійні гри
30-го серпня - 2-го вересня — УСЦАК крайові
14-15-го вересня — Запрошеневий УНС
28-29-го вересня — Подвійні гри Пласт
12-13-го жовтня — КЛК.

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ на СОЮЗІВЦІ

Кожного понеділка, о 8-ій год. вечора буде висвітлюваний фільм — „ЖНИВА РОЗПАЧУ".

П'ятниця, 5-го липня, 10 год. веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Іскра"

Субота, 6-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Ліда Гаврилюк, вокалістка
Олесь Кузишин, музикант-вокаліст
„Громовиця", танцювальний ансамбль
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра **„Іскра"**

Субота, 13-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Василь Мельничин, тенор
Дівочий хор **„Веснівка"**
Дир. Зірка Зорич-Кондрацька
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра **„Темпо"**

Субота, 20-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
„Ромашки", вокальний ансамбль
Алік Худолій, соліст-акордеоніст
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра **„Нова Хвиля"**

Субота, 27-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
„Каштан", танцювальний ансамбль
Алік Худолій, соліст-акордеоніст
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра **„Веселка"**

Конферансьє: **Роман Лупань**

Програма може бути змінена

Soyuzivka UNA Estate

Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446

(914) 626-5641

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS'

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЯ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРҐУ, НЮ ЙОРК.

Granite • Marble • Bronze

HELP WANTED

Ukrainian-speaking babysitter for one-year-old, two to five days during work week.

Call: 201-538-8910

Українська православна церква **св. Вознесіння в Кліфтон, Н. Дж. пошукує**

ДИРИҐЕНТА-ДЯКА

Телефонуйте на числа:
(201) 473-8665 або 778-0152

• ДО ВИНАЙМУ •

ГАНТЕР — ЛЕКСІНҐТОН

Помешкання до винайму на сезон, або на цілий рік, 5 хвилин до церкви св. Івана Хрестителя; 3 спальні, їдальня, кухня з бальконами.

Просимо телефонувати у неділі (518) 989-6564, під час тижня у вечірніх годинах на тел. (212) 477-3307.

Володимир Барагура

МЕЧ і КНИГА

Історичні оповідання для молоді

Ілюстрації П. **Андрусева** і **М. Михалевича.**

Ціна 7.00 дол. з портом

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

• РІЗНЕ •

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue
Warren, N.J. 07060
(201) 647-7221
(201) 647-3492
Р. ХЕЙЛИК
Ю. БЕЗСОНІВ

Приймаємо замовлення і ставимо пам'ятники, мавзолеї, статуї з різних ґранітів, марморів і бронзи на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. та інших цвинтарях в США. На бажання, радо заїдемо до Вашого дому.

• FUNERAL DIRECTORS •

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE

Український Національний Цвинтар-Пам'ятник полагоджують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.

4111 Pensylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
R.H. Burnadz — J.J. McNerney
Funeral Directors
Chapels available throughout the Metropolitan Area.